

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
8285-13

meddelad i Stockholm den 26 maj 2015

KLAGANDE

[REDACTED]

Ombud: [REDACTED]
Unionen, Juridiska och försäkringssektionen
105 32 Stockholm

MOTPART

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen
Box 210
641 22 Katrineholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 30 oktober 2013 i mål nr 2996-13,
se bilaga

SAKEN

Arbetslöshetsförsäkring

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen upphäver kammarrättens dom och fastställer det
slut förvaltningsrättens dom den 25 april 2013 innehåller.

Dok.Id 153372

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

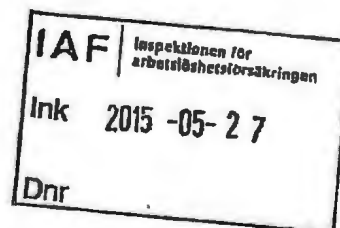
Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

BAKGRUND

██████████ ansökte hos Unionens arbetslöshetskassa om arbetslöshetsersättning fr.o.m. den 1 december 2010. Kassan avslog hans ansökan i beslut den 13 januari 2011. Enligt kassan kunde hans verksamhet i jord- och skogsbruk inte klassas som bisyssla i arbetslöshetsförsäkringens mening. I stället var han företagare. Beslutet ändrades inte vid omprövning den 31 januari 2011.

██████████ överklagade arbetslöshetskassans beslut till Förvaltningsrätten i Stockholm som i dom den 17 april 2012 fann att verksamheten var en bisyssla enligt 39 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ALF. Förvaltningsrätten upphävde kassans beslut och visade målet åter till kassan för prövning av övriga förutsättningar för arbetslöshetsersättning.

Kassan beslutade därefter den 25 april 2012 dels att ██████████ arbete i jord- och skogsbruket inte påverkade hans rätt till arbetslöshetsersättning fr.o.m. den 1 december 2010 under förutsättning att arbetet inte var av mer än viss begränsad omfattning, dels att bevilja honom arbetslöshetsersättning fr.o.m. sistnämnda dag. Kassakort för fyra veckor hade getts in i december 2010.

Efter uppmaning från kassan gav ██████████ den 25 juni 2012 in kassakort för tiden den 27 december 2010 – den 1 maj 2011. Kassan beslutade att avvisa dessa ansökningar om ersättning med motiveringen att de kommit in för sent och det inte framkommit synnerliga skäl att ändå bevilja ersättning. Beslutet ändrades inte vid omprövning den 25 juli 2012.

██████████ överklagade omprövningsbeslutet till Förvaltningsrätten i Stockholm som fann att det förelåg synnerliga skäl att betala ut ersättning med

Mål nr
8285-13

hänsyn till att han av domstol blivit tillerkänd arbetslöshetsersättning för förfluten tid. I dom den 25 april 2013 upphävde därför förvaltningsrätten kassans beslut och överlämnade ärendet till kassan för fortsatt handläggning.

I det nu överklagade avgörandet biföll Kammarrätten i Stockholm kassans överklagande av förvaltningsrättens dom och fastställde kassans beslut av den 25 juli 2012.

YRKANDEN M.M.

██████████ yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen upphäver kammarrättens dom och förklarar honom berättigad till arbetslöshetsersättning i enlighet med ingivna kassakort. Han anför bl.a. följande. Kammarrätten har fäst särskild vikt vid att hans initiala ansökan avslogs utan angivande av slutdatum. Han har haft fog för att uppfatta arbetslöshetskassans beslut om att han inte hade rätt till ersättning som ett beslut som gällde tills vidare, antingen till dess han avvecklat sitt företag eller till dess att förvaltningsdomstol kommit fram till en annan bedömning. För en enskild sökande utgör den initiala ansökningen den naturliga ansökan för hela perioden och kassakorten något som kompletterar denna ansökan. Regelverket har varit otydligt och det kan inte förutsättas att sökanden på egen hand ska kunna tolka bestämmelserna. Av informationen på kassans hemsida har inte tydligt framgått att en prövning i sak förutsätter att kassakort kommit in till kassan i rätt tid.

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen bestrider bifall till överklagandet. Inspektionen anför bl.a. att den allmänna information som fanns på kassans hemsida får anses ha varit tillräcklig och att den omständigheten att ██████████ inte informerats om att han skulle fortsätta att skicka in kassakort i avvaktan på domstolens prövning inte utgör synnerliga skäl.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering m.m.

Enligt 47 § ALF ska en ansökan om ersättning ges in till arbetslöshetskassan. Sökanden ska lämna de uppgifter som behövs för en bedömning av rätten till ersättning. Till ansökan ska även bifogas ett intyg av arbetsgivaren om sökandens arbetsförhållanden.

Enligt 47 a § ALF ska en ansökan om ersättning göras inom nio månader från den sista dagen i den tidsperiod som ansökan avser. Görs inte ansökan inom den angivna tiden är rätten till ersättning för den tidsperioden förlorad, om det inte finns synnerliga skäl. Av förarbetena framgår att undantaget är avsett att tillämpas restriktivt och att ledning vid tolkning av begreppet synnerliga skäl bör kunna hämtas från regleringen vad gäller laga förfall (prop. 2009/10:7 s. 31).

Enligt 30 § förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring ska en ansökan om ersättning hos en arbetslöshetskassa göras på den blankett som Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen bestämmer eller på något annat sätt som inspektionen bestämmer. Ansökan får överföras elektroniskt.

I 9 kap. 1 § i Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringens i målet aktuella föreskrifter om arbetslöshetsförsäkring (IAFFS 2009:1) anges att en ansökan ska göras skriftligen på den särskilt fastställda blanketten "Kassakort", via telefon genom dialog mellan den sökande och arbetslöshetskassan (telekassakort), eller genom elektronisk överföring (elektroniskt kassakort).

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Målet gäller om det förelegat synnerliga skäl för arbetslöshetskassan att pröva en ansökan om arbetslöshetsersättning när sökanden för sent, och först sedan han av domstol ansetts som arbetslös i arbetslöshetsförsäkringens mening, ansökt om ersättning.

Den som vid arbetslöshet vill uppbära ersättning ska ansöka om detta hos arbetslöshetskassan. Kassan har då först att ta ställning till om sökanden är att anse som arbetslös. Om så är fallet betalas ersättning ut på grundval av de s.k. kassakort som ges in till kassan så länge arbetslösheten varar och sökanden gör anspråk på ersättning. Högsta förvaltningsdomstolen har i HFD 2013 ref. 63 slagit fast att det är ett kassakort som utgör en ansökan om arbetslöshetsersättning i den mening som avses i bestämmelsen i 47 a § ALF om en niomånadersfrist.

I ett till [redacted] riktat avslagsbeslut den 13 januari 2011 konstaterade arbetslöshetskassan att han var företagare och därmed inte arbetslös. Beslutet gällde omedelbart (jfr 57 § ALF). Sedan beslutet omprövats utnyttjade [redacted] sin möjlighet att få saken prövad i domstol. Under den tid han avvaktade en domstolsprövning gav han inte in några kassakort till kassan. När kassakorten lämnades, kort efter det att [redacted] vunnit framgång i förvaltningsrätten, hade niomånadersfristen i 47 a § ALF gått ut.

Av arbetslöshetskassans beslut i januari 2011 framgår att kassan bedömde att [redacted] inte kunde anses som arbetslös så länge han fortsatte med verksamheten på gården. Kassan avlog hans ansökan fr.o.m. den 1 december 2010, dvs. i praktiken tills vidare. Det har inte av lag, andra föreskrifter eller vid tiden tillgänglig praxis framgått att fortlöpande anspråk på ersättning måste framställas hos kassan inom niomånadersfristen också under den tid ett avslagsbeslut av det aktuella slaget prövas i domstol. Inte heller har kassans beslut eller den allmänna information kassan hänvisat till innehållit någon upplysning om detta (jfr HFD 2013 ref. 63).

DOM

6

Mål nr
8285-13

Med hänsyn till vad nu sagts har det enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening funnits sådana synnerliga skäl som avses i 47 a § ALF. Arbetslöshetskassan skulle därför ha prövat [redacted] anspråk på ersättning trots att ersättningsanspråken grundades på kassakort som getts in efter den föreskrivna niomånadersfristen. Kammarrättens dom ska således upphävas och målet, i enlighet med förvaltningsrättens avgörande, överlämnas till kassan för fortsatt handläggning.

[redacted] [redacted]
[redacted] [redacted]
[redacted]

I avgörandet har deltagit justitieråden [redacted], [redacted],
[redacted] och [redacted].

Målet har föredragits av justitiesekreteraren [redacted].

KLAGANDE

Unionens Arbetslöshetskassa
Box 701
101 33 Stockholm

MOTPART

Ombud: [REDACTED]
Unionens juridiska och försäkringssektion
105 32 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 25 april 2013
i mål nr 18735-12, se bilaga A

SAKEN

Arbetslöshetsförsäkring

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten bifaller överklagandet och fastställer Unionens
Arbetslöshetskassas beslut den 25 juli 2012.

YRKANDEN M.M.

Unionens Arbetslöshetskassa (arbetslöshetskassan) yrkar att kammarrätten ska fastställa arbetslöshetskassans beslut att avvisa [REDACTED] ansökan om arbetslöshetsersättning för perioden den 27 december 2010–den 1 maj 2011. Till stöd för sin talan anför arbetslöshetskassan i huvudsak följande. Det finns inte synnerliga skäl i [REDACTED] fall för att han ska anses ha rätt till ersättning. Det är inte orimligt att begära att en sökande som har nekats rätt till ersättning fortsätter att skicka in kassakorten för den tid han eller hon gör anspråk på ersättning under domstolsprocessens gång. Även en sökande som först i en högre instans har bedömts kvalificera sig till ersättning måste uppfylla de allmänna villkoren för rätt till ersättning under den tid som domstolsprocessen har pågått och för vilken han eller hon gör anspråk på ersättning. En process i domstol kan ta lång tid och att på ett korrekt sätt fylla i kassakorten för förfluten tid torde bli svårare ju längre tid som har gått. Informationen på arbetslöshetskassans hemsida får anses vara tillräcklig.

[REDACTED] bestrider bifall till överklagandet och anför bl.a. följande. Det måste anses vara orimligt att kräva av den försäkrade att vid de i målet aktuella förhållandena fortsätta att skicka in kassakort till arbetslöshetskassan när denna har skiljt sig från ärendet och det föreligger osäkerhet i frågan om hur lång tid domstolsprocessen kommer att ta. Enligt förarbetena ska ledning för vad som ska utgöra synnerliga skäl hämtas från det som gäller vid laga förfall. Det är således inte endast absoluta hinder som godtas.

Det är den första ansökan om ersättning som utgör en ansökan. Först när arbetslöshetskassan har meddelat att en rätt till ersättning föreligger framstår det som naturligt och ändamålsenligt att skicka in kassakort. Den som överklagar ett negativt omprövningsbeslut till förvaltningsrätten visar genom överklagandet att han eller hon anser sig ha rätt till nekad ersättning.

En tvist avseende rätten till ersättning kan pågå från ett par månader upp till flera år. Att då endast ha en allmän information på hemsidan om att en ansökan ska skickas in inom nio månader från sista dagen i perioden som ansökan avser som stöd för att den enskilde ska förstå att samtliga kassakort måste skickas in kontinuerligt under hela den tid som tvisten om ersättning pågår för att en bifallsdom ska kunna verkställas är inte rimligt, proportionerligt eller förutsägbart. Det är en grundläggande rättsäkerhetsfråga att arbetslöshetskassan på detta sätt inte ska kunna undgå att verkställa en dom som är till den enskildes fördel. Vid dessa förhållanden måste i vart fall ventilen om synnerliga skäl vara tillämplig.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Tillämpliga bestämmelser framgår av förvaltningsrättens dom.

Högsta förvaltningsdomstolen (HFD) har den 2 oktober 2013 i mål nr 594-13 meddelat dom avseende den av förvaltningsrätten återgivna kammarrättsdomen (kammarrättens målnummer 6815-12). Även i det målet hade den försäkrade av domstol bedömts ha rätt till ersättning och först efter att processen avslutats lämnat in kassakort. Frågan i målet var om den försäkrade i rätt tid hade ansökt om arbetslöshetsersättning för tiden den 31 maj–28 augusti 2010 och – om så inte var fallet – om det förelåg synnerliga skäl att ändå anse att rätten till ersättning inte gått förlorad.

HFD uttalade i domen att det är ett kassakort, i någon av de former som beskrivs i Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringens föreskrifter, som utgör en ansökan om arbetslöshetsersättning i den mening som avses i bestämmelsen i 47 a § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring (ALF) om niomånadersfristen. HFD konstaterade också att den försäkrade hade lämnat in sin ansökan först efter det att niomånadersfristen gått ut, varför

det krävdes synnerliga skäl för att hon inte skulle ha förlorat sin rätt till ersättning.

Vad gäller frågan om synnerliga skäl hade den försäkrade i maj 2010 gett in en anmälan om arbetslöshet, arbetsgivarintyg och kassakort för perioden den 3–30 maj. Handlingarna innefattade inte någon ersättningsansökan för tiden efter den 30 maj i den mening som avses i bestämmelsen om nio-månadersfristen. I arbetslöshetskassans beslut, vilket blivit föremål för den första domstolsprocessen, hade kassan emellertid uttryckligen avslagit hennes ansökan fr.o.m. den 1 maj 2010 t.o.m. den 28 augusti 2010. HFD gjorde bedömningen att så som arbetslöshetskassan utformat sitt beslut kunde den försäkrade knappast ha uppfattat det på annat sätt än att kassan ansett att hon hade ansökt om ersättning för tiden t.o.m. den 28 augusti. Det framgick inte heller av utredningen i målet att arbetslöshetskassan upplyst henne om att hon hade att skicka in kassakort för tiden efter den 30 maj 2010 för att inte riskera att gå miste om rätten till ersättning. Mot denna bakgrund fick den försäkrade anses ha haft anledning att utgå från att hon kunde invänta utgången av processen i förvaltningsrätten om hennes rätt till ersättning. Kort efter förvaltningsrättens avgörande i november 2011 lämnade hon också in de aktuella kassakorten. HFD bedömde att omständigheterna i det målet utgjorde sådana synnerliga skäl som avses i 47 a § ALF.

Vad gäller [REDACTED] har även han lämnat in sina kassakort, dvs. sin ansökan, för perioden den 27 december 2010–den 1 maj 2011 efter det att nio-månadersfristen löpt ut. Frågan är därmed om det föreligger synnerliga skäl att ändå anse att hans rätt till ersättning för den perioden inte har gått förlorad.

Av den ovan återgivna domen framgår att HFD fäste vikt vid hur kassan i det målet hade utformat sitt ursprungliga beslut. Kassan hade där avslagit den försäkrades ansökan för en viss tidsperiod som specificerats i beslutet.

HFD bedömde då att den försäkrade knappast kunde ha uppfattat det på annat sätt än att kassan ansett att hon ansökt om ersättning för hela den i beslutet angivna tidsperioden. I [REDACTED] fall avslag arbetslöshetskassan emellertid ursprungligen hans ansökan från och med den 1 december 2010 utan angivande av slutdatum. [REDACTED] kan därmed inte, utifrån hur arbetslöshetskassan utformat det beslutet, anses ha haft fog för att tro att arbetslöshetskassan ansett att han ansökt om ersättning för en längre period än vad han då lämnat in kassakort för. Det har inte heller framkommit några omständigheter i övrigt som talar för att han kunnat tro att niomånadersfristen inte varit tillämplig i hans fall. Arbetslöshetskassan har visserligen, så vitt framkommit i målet, inte uttryckligen upplyst [REDACTED] om att han måste lämna in kassakort under den tid som den ursprungliga processen pågick i förvaltningsrätten. Enbart den omständigheten kan emellertid enligt kammarrättens mening inte utgöra synnerliga skäl. Arbetslöshetskassan har därtill generell information om niomånadersfristen på sin hemsida. Mot denna bakgrund, och med beaktande av att undantaget om synnerliga skäl i 47 a § ALF ska tillämpas restriktivt (se prop. 2009/10:7 s. 31), anser kammarrätten att det inte föreligger sådana synnerliga skäl som krävs för att [REDACTED] rätt till ersättning inte ska ha gått förlorad. Överklagandet ska därför bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 4).

[REDACTED]
kammarrättsråd
ordförande

[REDACTED]
kammarrättsråd
referent

[REDACTED]
tf assessor

[REDACTED]
föredragande

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM
Skatteavdelningen
Enhet 2

DOM
2013-04-25
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
18735-12

Sida 1 (6)

KLAGANDE

[Redacted]

Ombud: [Redacted]
Unionens juridiska och försäkringssektion
105 32 Stockholm

MOTPART
Unionens Arbetslöshetskassa
Box 701
101 33 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT
Unionens Arbetslöshetskassas beslut 2012-07-25, se bilaga 1

SAKEN
Avvisad ansökan om arbetslöshetsersättning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten upphäver det överklagade beslutet och överlämnar ärendet till arbetslöshetskassan för fortsatt handläggning.

Dok.Id 343638

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: forvaltningsrattenistockholm@dom.se	08-561 680 01	måndag – fredag 09:00-15:00

YRKANDEN M.M.

Unionens arbetslöshetskassa (arbetslöshetskassan) beslutade den 25 juli 2012 att inte ändra sitt tidigare beslut den 26 juni 2012 att avvisa [REDACTED] ansökan om arbetslöshetsersättning för perioden från och med den 27 december 2010 till och med den 1 maj 2011. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

[REDACTED] överklagar beslutet och yrkar att det ska upphävas samt att han ska förklaras berättigad till arbetslöshetsersättning för perioden från och med den 27 december 2010 till och med den 1 maj 2011. Till stöd för sin talan anför han i huvudsak följande. Det kan inte vara lagstiftarens intention att 47 a § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ALF, ska vara tillämplig på förevarande situation. Det sätter den enskildes grundläggande rätt ur spel då det de facto leder till att en ändring av kassans beslut genom domstolsprövning inte får ett faktiskt genomslag. Det föreligger inte någon skyldighet för den enskilde att skicka in kassakort till arbetslöshetskassan under den tid som en tvist prövas av domstol. Den ursprungliga ansökan som han kommit in med måste i aktuellt fall ses som ansökan för hela perioden. Utifrån vad som anges i bestämmelsens förarbeten görs det gällande att den måste ta sikte på första gången man gör anspråk på ersättning och i vart fall inte på den situation som är för handen i aktuellt mål. Syftet med bestämmelsen kan inte vara att den försäkrades rätt till verkställighet av en lagakraftvunnen dom ska förtas. Den enskilde har i sådant fall inte, så som anges i förarbetena, "fullgoda möjligheter att i tid ge in sin ansökan". Det sätt som arbetslöshetskassan menar utgör gällande rätt blir för den enskilde en omöjlig och icke förutsebar situation där han eller hon inte kan tillvarata sina rättigheter i enlighet med den dom som domstolen har avkunnat. Vid

tvist där arbetslöshetskassan avslår den försäkrades ansökan om arbetslöshetsersättning finns det inte några incitament för den försäkrade att fortsätta skicka in kassakort till arbetslöshetskassan.

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, IAF, har bemyndigats att meddela föreskrifter om på vilken blankett eller annars på vilket sätt ansökan om ersättning ska ske. Detta har IAF också gjort genom 30 § förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring. När en enskild inte kommer in med ansökan på den blankett eller annars på det sätt som IAF har meddelat har arbetslöshetskassan således rätt att be den enskilde att komplettera sin ansökan på viss blankett och med de uppgifter som arbetslöshetskassan behöver för att kunna ta ställning till rätten till ersättning. IAF kan däremot inte ha rätt att begränsa lagstiftningen på så sätt att 47 a § ALF skulle innebära att en fullständig och korrekt ifylld ansökan måste ha inkommit inom nio månader från den sista dagen i den tidsperiod som ansökan avser för att inte förlora rätten till ersättning. Att den enskilde kommer in med en ansökan på annat sätt än genom kassakort inom nio månader är således tillräckligt för att tidsfristen i 47 a § ALF ska vara bruten. I förevarande fall har arbetslöshetskassan fattat beslut i januari 2011 om att avslå [redacted] ansökan om ersättning för i målet aktuell period. Arbetslöshetskassan har således själv ansett sig kunna ta ställning till ansökan utifrån de handlingar som [redacted] har lämnat in. Mot den bakgrunden kan arbetslöshetskassan inte anses ha haft fog för att nu avvisa [redacted] ersättningsanspråk. Det kan vidare ifrågasättas om arbetslöshetskassan kan kräva två ansökningar om ersättning. Kassakorten är förvisso i praktiken oftast en förutsättning för att kassan ska kunna ta ställning till den sökandes ansökan, men detta innebär inte att den sökandes första ansökan inte är att betrakta som just en ansökan. Det måste istället åligga arbetslöshetskassan att begära en

komplettering från den sökande. [REDACTED] hänvisar vidare till Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 12 september 2012 i mål 25842-11.

Arbetslöshetskassan anser att överklagandet ska avslås och tillägger i huvudsak följande. De omständigheter som [REDACTED] anför kan svårigen anses utgöra sådana synnerliga skäl som avses i 47 a § ALF. Det är inte orimligt att förvänta sig att en sökande som har motsatt sig ett beslut om avslag fortsätter att skicka in kassakort för den period som han eller hon anser sig vara ersättningsberättigad till dess att saken är slutligt avgjord. Mot bakgrund av vad som anges i förarbetena går det svårigen att sluta sig till annat än att det med ansökan i 47 a § ALF avses ett kassakort. Information om den s.k. niomånadersregeln har funnits på arbetslöshetskassans hemsida sedan december 2009.

SKÅLEN FÖR AVGÖRANDET

I 47 § ALF anges att ansökan om ersättning ska göras hos arbetslöshetskassan. Till ansökan ska fogas intyg av arbetsgivaren samt de uppgifter i övrigt som behövs för bedömning av den sökandes ersättningsrätt. I tredje stycket ges ett bemyndigande till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om ansökan om ersättning hos arbetslöshetskassan. Av 30 § förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring framgår att en ansökan om ersättning hos en arbetslöshetskassa ska göras på den blankett som IAF bestämmer eller på annat sätt som inspektionen bestämmer. IAF har slutligen i sina föreskrifter om arbetslöshetsförsäkring (IAFFS 2009:1) bestämt att en ansökan om ersättning kan göras på tre sätt; skriftligt på den särskilt fastställda blanketten "Kassakort", via telefon mellan den sökande och arbetslöshetskassan (telekassakort), eller genom elektronisk överföring (elektroniskt kassakort). I 47 a § ALF anges vidare att en ansökan om ersättning ska

görs hos arbetslöshetskassan inom nio månader från den sista dagen i den tidsperiod som ansökan avser. Görs inte ansökan inom den angivna tiden är rätten till ersättning för den tidsperioden förlorad, om det inte finns synnerliga skäl.

Av utredningen i målet framgår att [redacted] tidigare ansökt om arbetslöshetsersättning. Till denna ansökan bifogade han kassakort. Den 31 januari 2011 fattade arbetslöshetskassan beslut om att inte ändra ett tidigare beslut om att avslå [redacted] ansökan om ersättning från och med den 1 december 2010. [redacted] överklagade det beslutet till förvaltningsrätten, som i dom den 17 april 2012 upphävde det överklagade beslutet och återförvisade målet till arbetslöshetskassan för prövning om [redacted] uppfyllde övriga förutsättningar för arbetslöshetsersättning. Den 24 april 2012 beslutade arbetslöshetskassan att bevilja honom ersättning i enlighet med förvaltningsrättens dom. [redacted] sände då in kassakort för aktuell period. Den 26 juni avvisade arbetslöshetskassan [redacted] ansökan om arbetslöshetsersättning med motiveringen att den kommit in för sent och att det inte fanns synnerliga skäl att inte avvisa hans ansökan.

Av utredningen framgår att [redacted] kassakort för perioden den 27 december 2010 till och med den 1 maj 2011 kommit in först den 25 juni 2012. Den niomånadersfrist som stadgas i 47 a § ALF har således löpt ut. Förutsättningar för att anse att [redacted] ansökan för aktuell period har inkommit i rätt tid saknas därför. Frågan är då om det kan anses föreligga synnerliga skäl för att ersättning ska utbetalas. Kammarrätten i Stockholm har i ett avgörande den 29 november 2012 i mål nr 6815-12 yttrat att den omständigheten att en försäkrad i domstol blir tillerkänd ersättning för förfluten tid är en situation som utgör sådana synnerliga skäl. Förvaltningsrätten instämmer i denna bedömning. Förvaltningsrätten anser således att det finns synnerliga skäl för att [redacted] rätt till

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHÖLM
Skatteavdelningen

· DOM

ersättning inte ska ha gått förlorad. Mot den bakgrunden ska arbetslöshetskassans beslut upphävas och målet överlämnas till arbetslöshetskassan för fortsatt handläggning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

· Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (DV3104/1A).

Rådman

Förvaltningsrättsnotarien har föredragit målet.

Att: [REDACTED]
Olof Palmes gata 17
105 32 STOCKHOLM

Datum
2012-07-25
Personnummer
[REDACTED]
Ärendenummer
3512167

Beslut gällande [REDACTED]

- Ärende** Omprövning av beslut. Beslutet är fattat den 26 juni 2012 och gäller din ansökan om arbetslöshetsersättning.
- Beslut** Unionens Arbetslöshetskassa ändrar inte det tidigare beslutet.
- Motivering** Du har, via ombud, skickat ett brev till oss där du begär omprövning av beslutet om avslag för perioden 27 december 2010 - 1 maj 2011. Via ditt ombud anser du att beslutet är fel. På grund av kassans bedömning förtas din rätt att få en ändring av kassans beslut genom att överklaga till förvaltningsrätten. Du har inte haft anledning att parallellt med överklagande skicka kassakort till kassan varannan vecka - eftersom kassan i tidigare beslut nekat dig arbetslöshetsersättning. Du har dock sänt de kassakort som du erhållit. Någon upplysning om att du på eget initiativ skulle vara tvungen att dels begära nya kassakort, dels skicka kassakort under den pågående processen i domstolen har inte lämnats av kassan. En försäkrad måste ha en verklig möjlighet att få sin sak prövad av domstol utan att förtas sin rätt till faktisk ersättning på det sätt som nu har skett. Du menar även att de aktuella kassakorten inte ska anses utgöra en ansökan. Det är istället din ursprungliga ansökan som utgör ansökan för hela perioden.

Enligt 47 a § lag (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring (ALF) framgår att en ansökan om ersättning ska göras hos arbetslöshetskassan inom nio månader från den sista dagen i den tidsperiod som ansökan avser. Görs inte ansökan inom den angivna tiden är rätten till ersättning för den tidsperioden förlorad, om det inte finns synerliga skäl. Lag (2009:1437)

Enligt föreskrift IAFFS 2009:1 anges enligt 1 § att en ansökan om ersättning kan göras på tre sätt:

1. skriftligt på den särskilt fastställda blanketten "Kassakort",
2. via telefon mellan den sökande och arbetslöshetskassan (telekassakort), eller
3. genom elektronisk överföring (elektroniskt kassakort).

Enligt förarbete om tidsgräns för ansökan om ersättning uttalade regeringen bland annat följande:

"Bedömningen av om en ansökan har kommit in i rätt tid ska ske med utgångspunkt från när ansökan kom in till den berörda arbetslöshetskassan. En ansökan som har kommit in för sent ska avvisas. Detta gäller dock inte i de fall det finns synnerliga skäl. Undantaget är avsett att tillämpas restriktivt och vid tolkning av begreppet synnerliga skäl bör ledning kunna hämtas från regleringen vad gäller laga förfall. Synnerliga skäl kan finnas t.ex. när en sökande på grund av svår sjukdom varit helt förhindrad att på egen hand eller med annans bistånd i tid sända in en ansökan. Synnerliga skäl kan även föreligga vid fel eller försening vid postbefordran eller motsvarande. Om ansökan med stöd av nu gällande föreskrift från Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen utgörs av ett s.k. kassakort innebär således sista dagen i den period ansökan avser, den sista söndagen i den sista kassakortsvecka som ansökan avser. Detta följer av att arbetslöshetsförsäkringen är en s.k. veckoförsäkring." (Prop. 2009/10:7 s 31 f).

Dina kassakort - som är din ansökan om arbetslöshetsersättning - för perioden 27 december 2010 - 1 maj 2011 inkom till kassan den 25 juni 2012.

Vi ändrar inte det tidigare beslutet då kassan anser att ditt skäl till förseningen av insändandet av dina kassakort, inte utgör sådana synnerliga skäl som åsyftas i 47 a § ALF. Vad du i övrigt har anfört föranleder inte kassan att ändra sitt beslut.

Vi har också prövat om det går att rätta beslutet men vi har funnit att det inte är möjligt.

Regler om omprövning av beslut och rättelse av beslut finns i 61 och 63 §§ lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ALF. Du hittar bestämmelserna via länkar på vår webbplats, unionensakassa.se. Kontakta oss om du vill att vi skickar bestämmelserna till dig.

Information Om du har frågor om det här beslutet kan du ringa på telefonnummer 0770-777788. Om du har andra frågor är du välkommen att kontakta oss på telefonnumret som du hittar längst ned i brevet. Besök gärna vår webbplats för mer information.